

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.
SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Ismael Belda (Alacant), Pere Codonyan (Perpinyà), Judit Casaprima (Lleida).

RÚBRIQUES: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Partal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, Ll. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gámez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Játiva, J. M. Lloró, J. Mari, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, J. Morera, V. Navarro, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.
FOTOMECÀNICA: Anón.
IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.
DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.
Control difusió:

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La vida s'ho val

Mentre les paraules no ixen, un redactor d'aquest setmanari gira els ulls cap a la finestra. La llum de la vesprada devora València de mica en mica. La mirada se'n va cap els jardins de la Casa de Cultura. Dos xicots es punxen. L'espectacle és habitual, però no per això és menys dramàtic. A pocs metres, el llaç de la solidaritat contra la sida penja de l'Institut Valencià de la Jovenut. Dues realitats: la inconsciència i la consciència. Totes dues cosides per un fil imperceptible i inseparable.

"La sida és cosa de tots" és el títol d'un article d'aquesta revista. El títol, amb connotacions volenteroses, pot semblar un eslògan massa simple, però descriu una realitat contundent. L'avanç de la sida al nostre país és important, les xifres ens situen en capdavanters a Europa.

Escenes com les descrites a l'inici són molt freqüents, però el fet que aquí el nombre més important d'afectats corresponga al grup de risc de drogodependents per via parental no vol dir que la sida només afecte els grups de risc. La VIII Conferència Mundial de la Sida, celebrada a Amsterdam, va posar el dit a la nafra. Els grups de risc, actualment, són totes les persones entre 15 i 50 anys. No cal donar-hi més voltes. Ni cal fer de la ignorància una bandera. El nombre d'heterosexuals afectats per la malaltia també augmenta a Europa i a Nord-amèrica. I, aquí, la gent continua posant l'etiqueta als homosexuals i als drogodependents, fins al punt que dos joves amb un llaç roig a la solapa són sinònim de dos gais.

I la qüestió no és si Miguel Bosé té o no té la sida. La qüestió és la responsabilitat que cadascú de nosaltres tenim en la prevenció de l'expansió de la malaltia. I, per un altre cantó, la necessitat que la marginació als malalts provocada per tabús erronis siga eradicada per sempre. En aquest, sentit el llaç roig de la solidaritat esdevé un símbol que permet alhora la solidaritat i la conscienciació.

EL TEMPS s'ha volgut també sumar a

aquesta campanya encapçalant cada secció de la revista amb el llaç roig de la solidaritat. Amb aquest gest, volem contribuir a la sensibilització de la població, feina en la qual els mitjans de comunicació tenim una responsabilitat important.

La desinformació continua sent un dels principals problemes. És per això que hem volgut incloure en aquest número una entrevista amb un seropositiu que, sortint de l'anonimat, explica quins han estat els principals obstacles que ha hagut de saltar i com els ha superat. El més impressionant del testimoni és l'optimisme que destil·la el

seu missatge. I, al mateix temps, la reflexió que fa precisament sobre aquesta desinformació.

Fa set anys que és seropositiu i fa ben poc s'ha assabentat que la reinfecció és un risc. Fa set anys que és seropositiu, i ha hagut d'anar descobrint a poc a poc, amb la pròpia experiència, tots els entramats del sexe segur. Això ens ha de fer reflexionar.

Els que fa molt de temps que reflexionen sobre la situació són les organitzacions no governamentals (ONG), que, des d'un paper discret, porten el pes del dia a dia i fan de motor d'altres sectors de la societat. Si fins ara hi ha hagut algun triomf, les ONG, en són en bona part responsables. Afortunadament, les institucions han tingut un posicionament positiu des del principi, però, encara han de fer més. Seran necessaris més recursos, encara que estem en temps de crisi. Farà falta més racionalització, encara que siga difícil. La vida s'ho val. I el dret a viure amb dignitat, encara més.

